

Nota over het artikel van Dr. de Tollenaere

Daar Dr. DE TOLLENAERE, in dit artikel, naar mijn meening verwijst, heb ik het nuttig geacht een paar woorden bij zijn uiteenzetting te voegen.

Mijn denkwijze over *Renaix* en *Ronse* is in mijn *Dict. étym. comm. de Belgique*, II, bl. 498, te halen. Daar heb ik de interpretatie : *Hrodonacum* „huis van *Hrodo*” niet verworpen. Ook heb ik de identificatie van den riviernaam *Ronne* met mnl. *ronne* „beek, riool” niet als valsch aangegeven, die ik inderdaad in *Versl. en Med. v. K. Vl. Acad.*, 1924 eens verdedigd had. Ik heb nochtans goed geacht eens te meer op het vreemd samenvallen tusschen den naam van de stad en dengene van de rivier de aandacht te vestigen, daar het, in 't geheel niet onmogelijk is allebei tot een en hetzelfde Keltisch prototype te doen opklimmen. De voorwaarde nochtans om dat te kunnen doen, is dat men aanneemt dat de ontwikkeling voor beide namen van een Romaanschen invloed getuigt.

Het is spijtig dat Dr. DE TOLLENAERE met die mogelijkheid geen rekening houdt, waar het taalgrensgebied geldt. In 't Romaansch kan *Ronne* uit een Keltisch **rodēna* heel gemakkelijk afgeleid worden. Nu is **rodēna* een typisch Keltische riviernaam en zijn gelijkenis met *Rodonacum* is te treffend om zoo maar buiten beschouwing te blijven, omdat het zoo 'n gewoon verschijnsel is dat een stad aan haar rivier haar naam ontleent. De *h* van de

spelling *Hrodnace*, die verschijnt te gelijk met *Rodenacum*, is geen bezwaar daartegen, daar een *scriptio inversa* hier zeker geen onmogelijkheid is.

Het is mij sedertdien ingevallen dat *Russeignies* : *Rozenaken* een bekrachtiging kan wezen van de opinie, die een verband wil zien tusschen den naam van de Ronne en dengene voor de plaatsnamen die bij hare oevers te vinden zijn. *Russeignies* kan namelijk zoowel tot **Rodisonacum* als tot **Rosinacum* opklimmen. Nu, zou **Rodis-onna* een heel natuurlijke variante van *Rod-ena*, *Rod-onna* kunnen zijn, aangezien het gemak waarmeê, in Keltische riviernamen, het element *-is-* ingelascht wordt.

* * *

Wat *Zulzeke* betreft verdedig ik in mijn *Dict. étym.*, s. v. juist dezelfde etymologie als die in Dr. DE T's artikel : *Sulciacum*, met nochtans op de mogelijkheid te wijzen dat *sulcus* hier geen eigennaam maar wel het woord *sulcus* „vore” kan zijn. — Wat betreft de interpretatie *Zulzeke* : *Sulpiciacum*, welke wij allebei verwerpen, alhoewel ik ze vroeger als mogelijk achtte, zij is nochtans minder onwaarschijnlijk dan Dr. DE T. het beweert, mits men aanneemt dat de fonetische ontwikkeling zich in Romaansche monden afgespeeld heeft.

Voor *Schoorisse-Escornaix*, moet het suffixe : *-acium* geweest zijn, zooals in *Renaix* en, alhoewel de afleiding uit een Romeinschen persoonsnaam ver van onmogelijk is, wijs ik in *Dict. étym.*, s. v. op de mogelijkheid dien plaatsnaam uit één woord van de Salische wet af te leiden, namelijk : *screona* „onderaardsch vertrek”.
